

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 906/2014

z dnia 11 marca 2014 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej

(Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 1)

sprostowane przez:

► **C1** Sprostowanie, Dz.U. L 291 z 7.10.2014, s. 19 (906/2014)

**ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR
906/2014**

z dnia 11 marca 2014 r.

**uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady
(UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie
interwencji publicznej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 środki interwencyjne mające na celu regulację rynków rolnych są finansowane przez Unię, na warunkach określonych w sektorowym prawodawstwie rolnym. W odniesieniu do środków interwencji publicznej przewiduje się, że kwota finansowana przez Unię jest określona w rocznych sprawozdaniach finansowych sporządzanych przez agencje płatnicze.
- (2) Wydatki w zakresie interwencji publicznej mogą mieć różnoraki charakter. Konieczne jest zatem określenie dla każdej kategorii operacji, które z wydatków kwalifikują się do unijnego finansowania, a w szczególności określenie, na jakich warunkach wydatki te można pokryć. W tym celu należy ustalić warunki kwalifikowalności i metody obliczania wydatków kwalifikowalnych. Ponadto należy określić, czy wydatki te należy księgować na podstawie pozycji rzeczywiście udokumentowanych przez agencje płatnicze, czy też na podstawie kwot standardowych ustanowionych przez Komisję.
- (3) Aby państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, mogły dokonywać konsolidacji wydatków i kosztów w walucie krajowej i w euro w sposób zharmonizowany, konieczne jest określenie, na jakich warunkach operacje związane z przechowywaniem w magazynach państwowych byłyby rejestrowane na ich rachunkach, oraz ustalenie, który kurs walutowy ma zastosowanie.
- (4) Wycena operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych zależy także od charakteru operacji i mającego zastosowanie sektorowego prawodawstwa rolnego. Należy ustanowić zasadę ogólną, zgodnie z którą wartość ilości zakupionych i sprzedanych równa jest sumie płatności lub wpływów, zrealizowanych lub do zrealizowania, za czynności fizyczne, wraz z określonymi zasadami lub przypadkami szczególnymi, które należy uwzględnić.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

▼B

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu zastępują odpowiednie przepisy ustanowione w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 884/2006 ⁽¹⁾, które zostało uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽²⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

W niniejszym rozporządzeniu określa się warunki i zasady mające zastosowanie do finansowania z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) wydatków związanych ze środkami interwencyjnymi dotyczącymi przechowywania w magazynach państwowych.

Artykuł 2

Środki interwencyjne w postaci przechowywania w magazynach państwowych

Środki interwencyjne w postaci przechowania w magazynach państwowych mogą obejmować zakup, przechowywanie, transport i transfer zapasów, jak również sprzedaż i inne formy zbytu produktów rolnych, na warunkach przewidzianych w mającym zastosowanie sektorowym prawodawstwie rolnym i w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 3

Finansowanie wydatków interwencyjnych ponoszonych w ramach operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych

1. O ile odpowiednie wydatki nie zostały inaczej ustalone w ramach mającego zastosowanie sektorowego prawodawstwa rolnego, w ramach operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych, o których mowa w art. 2, EFRG finansuje w ramach interwencji następujące wydatki:

- a) koszty finansowania związane z funduszami uruchomionymi przez państwa członkowskie na zakup produktów, zgodnie z metodami rozliczeń określonymi w załączniku I;
- b) wydatki na czynności fizyczne wynikające z zakupu, sprzedaży lub innej formy przekazania produktów (przyjęcie, przechowywanie i odbiór produktów przechowywanych w magazynach państwowych), o których mowa w załączniku II, na podstawie kwot standardowych jednolitych w całej Unii, obliczanych zgodnie z metodami określonymi w załączniku III;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 884/2006 z dnia 21 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 w odniesieniu do finansowania przez EFRG środków interwencyjnych w postaci składowania w magazynach państwowych i księgowania transakcji składowania w magazynach państwowych przez agencje płatnicze państw członkowskich (Dz.U. L 171 z 23.6.2006, s. 35).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (zob. s. 18 niniejszego Dziennika Urzędowego).

▼B

- c) wydatki na czynności fizyczne niekoniecznie związane z zakupem, sprzedażą lub jakąkolwiek inną formą przekazania produktów, na podstawie kwot standardowych lub kwot niestandardowych, zgodnie z przepisami ustanowionymi przez Komisję w sektorowym prawodawstwie rolnym dotyczącym tych produktów oraz w załączniku IV;
- d) wydatki poniesione na transport na terytorium państwa członkowskiego lub poza nim albo wydatki wynikające z wywozu towarów, na podstawie kwot standardowych lub kwot niestandardowych, podlegające zatwierdzeniu zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽¹⁾;
- e) amortyzację przechowywanych produktów zgodnie z metodami rozliczeń określonymi w załączniku V;
- f) różnice (zyski i straty) między wartością księgową a ceną zbytu produktów lub różnice wynikające z innych czynników.

2. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, bez uszczerbku dla zasad i terminów operacyjnych przewidzianych w załącznikach do niniejszego rozporządzenia lub w prawodawstwie rolnym, wydatki, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c) niniejszego artykułu, obliczane na podstawie kwot ustalonych w euro oraz wydatki i dochody realizowane w walucie krajowej na podstawie niniejszego rozporządzenia są przeliczane odpowiednio na walutę krajową lub na euro na podstawie ostatniego kursu walutowego ustalonego przez Europejski Bank Centralny przed rokiem budżetowym, w którym operacje zostały zarejestrowane na rachunkach agencji płatniczej.

Do celów niniejszego rozporządzenia rok budżetowy oznacza okres, o którym mowa w art. 3 ust. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

*Artykuł 4***Wycena operacji związanych z przechowywaniem w magazynach państwowych**

1. Wartość ilości zakupionych i sprzedanych równa jest sumie płatności lub wpływów, zrealizowanych lub do zrealizowania, za czynności fizyczne, z wyjątkiem przypadków stosowania przepisów szczególnych, o których mowa w niniejszym artykule i z zastrzeżeniem przepisów przewidzianych:

- a) w załączniku VI dla brakujących ilości;
- b) w załączniku VII dla produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

▼B

c) w załączniku VIII dla produktów przyjętych do magazynu, których przejęcia odmówiono.

2. W przypadku ilości produktów wprowadzanych do zapasów wartość ilości zakupionych określa się na podstawie ceny interwencyjnej, uwzględniając podwyżki, bonifikaty, rabaty, stawki procentowe i współczynniki, które należy zastosować do ceny interwencyjnej podczas zakupu produktu zgodnie z kryteriami określonymi w sektorowym prawodawstwie rolnym.

Podwyżki, bonifikaty, rabaty, stawki procentowe i współczynniki nie są jednakże brane pod uwagę w przypadkach i sytuacjach, o których mowa w załączniku VI i załączniku VII pkt 2 lit. a) i c).

Wartość produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych w wyniku klęsk żywiołowych lub zbyt długiego okresu przechowywania, o czym mowa w pkt 2 załącznika VII do niniejszego rozporządzenia, ustala się w drodze aktu wykonawczego Komisji. Akt ten przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Nie naruszając przepisów załącznika V, wartość produktów udostępnionych i finansowanych w ramach Europejskiego Funduszu Pomocy Najbardziej Potrzebującym stanowi cenę interwencyjną obowiązującą na dzień 1 października każdego roku. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, wartość księgowa produktów podlegających zakupom interwencyjnym jest przeliczana na walutę krajową po kursie walutowym obowiązującym dnia 1 października danego roku.

W przypadku gdy produkty podlegające zakupom interwencyjnym są przekazywane z jednego państwa członkowskiego do drugiego, państwo członkowskie będące dostawcą zapisuje dostarczony produkt jako pozycję zerową, natomiast państwo członkowskie będące miejscem przeznaczenia zapisuje go po stronie wpływów w miesiącu wysyłki, stosując cenę obliczoną zgodnie z akapitem pierwszym.

4. Koszty poniesione lub kwoty otrzymane przy zakupie produktów w związku z czynnościami fizycznymi, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c), zgodnie z przepisami unijnymi są zapisywane na rachunkach jako wydatki lub dochody związane z kosztami technicznymi, w sposób różny od ceny zakupu.

5. W rachunkach finansowych, o których mowa w art. 3 ust. 3 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, ilości produktów przechowywanych na koniec roku budżetowego, które pozostają do przeniesienia na następny rok budżetowy, wycenia się według ich średniej wartości księgowej (cena z przeniesienia) wynikającej z rozliczenia z ostatniego miesiąca w roku budżetowym.

6. Ilości przyjęte do magazynu niespełniające wymagań związanych z przechowywaniem księguje się jako sprzedaż w chwili odbioru z magazynu, po cenie, po której zostały zakupione.

Jeżeli jednak w chwili fizycznego odbioru produktu z magazynu spełnione są warunki, aby zastosować przepisy załącznika VI lit. b), odbiór towarów należy wcześniej skonsultować z Komisją.

▼B

7. W przypadku gdy rachunek wykazuje saldo dodatnie, zostaje ono pomniejszone o wydatki z bieżącego roku budżetowego.
8. W przypadku zmiany kwot standardowych, terminów płatności, stóp procentowych lub pozostałych elementów rozliczeniowych po pierwszym dniu danego miesiąca, nowe elementy rozliczeniowe mają zastosowanie do czynności fizycznych w następnym miesiącu.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

ZALĄCZNIK I

OBLICZANIE STAWEK ZWROTU KOSZTÓW FINANSOWANIA

(art. 3 ust. 1 lit. a))

I. STOSOWANE STOPY PROCENTOWE

1. W celu obliczenia kosztów finansowania, które ma ponieśćEFRG w przypadku funduszy uruchomionych przez państwa członkowskie w ramach zakupu produktów, na początku każdego roku budżetowego Komisja ustala zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 jednolitą dla całej Unii stopę procentową. Jednolita stopa procentowa stanowi średnią terminowych kwartalnych i rocznych stóp EURIBOR, odnotowanych w ciągu sześciomiesięcznego okresu referencyjnego, który ma zostać ustalony przez Komisję, ważonych do wysokości, odpowiednio, jednej trzeciej i dwóch trzecich.
2. W celu określenia stóp procentowych obowiązujących w danym roku budżetowym państwa członkowskie zgłaszają Komisji, na jej wniosek, średnią stopę procentową, która miała zastosowanie w okresie referencyjnym, o którym mowa w pkt 1, nie później niż w terminie, o którym mowa w tym wniosku. Powiadomienie to należy przekazywać na formularzu udostępnionym państwom członkowskim przez Komisję.

W przypadku braku powiadomienia ze strony państwa członkowskiego, w formie i terminie, o których mowa w akapicie pierwszym, uznaje się, że stopa procentowa ponoszona przez to państwo członkowskie wynosi 0 %.

W przypadku gdy państwo członkowskie zgłosi, że nie poniosło żadnych kosztów z tytułu odsetek, ponieważ w okresie referencyjnym nie przechowywało produktów rolnych w magazynach państwowych, Komisja ustala taką stopę procentową na podstawie średnich referencyjnych stóp procentowych w okresie referencyjnym, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego punktu, plus jeden punkt procentowy. Stopy referencyjne są następujące:

- a) dla państw członkowskich, których walutą jest euro – stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych w euro (EURIBOR);
- b) dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro – stopa procentowa trzymiesięcznych pożyczek międzybankowych obowiązująca w każdym państwie członkowskim (IBOR).

W przypadku gdy referencyjne stopy procentowe lub stopy procentowe EURIBOR, ►CI o których mowa w pkt 1 ◀, nie są dostępne dla całego okresu referencyjnego, stosuje się stopy dostępne w tym okresie.

3. Dla każdego państwa członkowskiego stopę procentową ustalaną na podstawie ►CI przepisów pkt 2 ◀ porównuje się z jednolitą stopą procentową ustaloną na podstawie ►CI przepisów pkt 1. ◀ Stopa procentowa mająca zastosowanie do każdego państwa członkowskiego jest niższą z tych dwóch stóp procentowych.

Stopy procentowe ustalane w rozporządzeniu wykonawczym Komisji przyjętym na podstawie art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 na każdy rok budżetowy są zaokrąglane do jednego miejsca po przecinku.

II. OBLICZANIE KOSZTÓW FINANSOWANIA

1. Obliczanie kosztów finansowania dzieli się na okresy ważności stóp procentowych ustalonych przez Komisję zgodnie z częścią I.

▼B

2. Koszty finansowania, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. a), oblicza się, stosując stopę procentową danego państwa członkowskiego do średniej wartości tony produktu podlegającego zakupowi, mnożąc następnie otrzymany produkt przez średnie zapasy w roku budżetowym.

Średnia wartość tony produktu obliczana jest przez podzielenie sumy wartości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i wartości produktów zakupionych w tym roku przez sumę ilości produktów przechowywanych w pierwszym dniu roku budżetowego i ilości produktów zakupionych w tym roku.

Średni zapas w roku budżetowym obliczany jest przez podzielenie zapasów całkowitych na początku każdego miesiąca i zapasów całkowitych na koniec każdego miesiąca przez liczbę miesięcy roku budżetowego pomnożoną przez dwa.

3. W przypadku gdy ustalony został współczynnik amortyzacji dla produktu zgodnie z załącznikiem V pkt 1, wartość produktów zakupionych w ciągu roku budżetowego oblicza się poprzez odjęcie od ceny zakupu kwoty amortyzacji wynikającej z tego współczynnika.
4. W przypadku produktów, dla których został ustalony drugi odpis amortyzacyjny zgodnie z załącznikiem V pkt 3 akapit drugi, obliczenie średnich zapasów następuje przed dniem wejścia w życie każdej amortyzacji uwzględnianej do celów obliczenia średniej wartości.
5. W przypadku gdy zasady regulujące wspólne organizacje rynków przewidują, że płatność za produkt zakupiony przez agencję płatniczą nie może zostać dokonana przed upływem co najmniej jednego miesiąca od dnia przyjęcia dostawy, obliczone średnie zapasy zmniejsza się o ilość wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{Q \times N}{12}$$

gdzie:

Q = ilości zakupione w roku budżetowym,

N = liczba miesięcy minimalnego okresu płatności.

Do celów niniejszego wyliczenia minimalny okres przewidziany w przepisach przyjmuje się za okres płatności. Przyjmuje się, że miesiąc obliczeniowy ma 30 dni. Jakakolwiek część miesiąca dłuższą niż 15 dni traktuje się jak cały miesiąc; jakakolwiek część miesiąca równa lub krótsza niż 15 dni nie jest uwzględniana w powyższym wyliczeniu.

W przypadku gdy wyliczenie średnich zapasów według stanu na koniec roku daje wynik ujemny po dokonaniu zmniejszenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, kwotę tę odejmuje się od średnich zapasów obliczonych na kolejny rok budżetowy.

III. PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE DOTYCZĄCE ODPOWIEDZIALNOŚCI AGENCJI PŁATNICZYCH

1. W przypadku gdy - w odniesieniu do sprzedaży produktów przez agencję płatniczą - zasady regulujące wspólną organizację rynków lub ogłoszenia o zaproszeniu do składania ofert przyznają nabywcy takich produktów pewien okres na ich wydanie po dokonaniu płatności i w przypadku gdy taki okres przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z częścią II zmniejsza się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

▼B

$$\frac{V \times J \times i}{365}$$

gdzie:

V = kwota zapłacona przez nabywcę,

J = liczba dni między otrzymaniem płatności a wydaniem produktu pomniejszona o 30 dni,

i = stopa procentowa mająca zastosowanie do roku budżetowego.

2. W przypadku sprzedaży produktów rolnych przez agencję płatniczą na podstawie szczególnych rozporządzeń unijnych, gdy rzeczywisty okres płatności po wydaniu takich produktów przekracza 30 dni, koszty finansowania obliczone zgodnie z częścią II zwiększa się o kwotę wynikającą z następującego wyliczenia:

$$\frac{M \times D \times i}{365}$$

gdzie:

M = kwota zapłacona przez nabywcę,

D = liczba dni między wydaniem produktu a otrzymaniem płatności pomniejszona o 30 dni,

i = stopa procentowa mająca zastosowanie do roku budżetowego.

3. Na koniec każdego roku budżetowego koszty finansowania przewidziane w pkt 1 i 2 są zapisywane w sprawozdaniu finansowym za ten rolniczy rok budżetowy w odniesieniu do liczby dni, która ma być uwzględniona do tego terminu, zaś reszta jest zapisywana na następny rok.

▼B**ZAŁĄCZNIK II****CZYNNOŚCI FIZYCZNE OBJĘTE KWOTAMI STANDARDOWYMI**

(art. 3 ust. 1 lit. b))

Zboża i ryż**I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU**

- a) Fizyczne przemieszczenie zboża ze środków transportu do miejsca przechowywania (silos lub pomieszczenie magazynowe) – pierwsze przekazanie;
- b) ważenie;
- c) pobieranie próbek/analiza/ustalenie jakości.

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) koszty związane ze zwalczaniem szkodników zapewniające początkową jakość przechowywanego produktu (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- e) wentylacja, o ile istnieje (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie zbóż;
- b) pobieranie próbek/analiza (jeżeli podlegają opłacie w przypadku interwencji);
- c) fizyczne wydanie i załadunek zbóż na pierwsze środki transportu.

Wołowina/cielęcina**I. PRZEJĘCIE, ODDZIELENIE MIĘSA OD KOŚCI I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU (MIĘSO BEZ KOŚCI)**

- a) Kontrola jakości mięsa z kością;
- b) ważenie mięsa z kością;
- c) czynności przygotowawcze;
- d) umowny koszt oddzielania mięsa od kości obejmujący:
 - (i) wstępne chłodzenie;
 - (ii) transport z magazynu interwencyjnego do zakładu rozbioru mięsa (chyba że sprzedający dostarcza produkty do zakładu rozbioru mięsa);
 - (iii) oddzielanie mięsa od kości, trybowanie, ważenie, pakowanie i szybkie zamrażanie;
 - (iv) czasowe przechowywanie części; załadunek, przewóz i ponowne przyjęcie do chłodni magazynu interwencyjnego;
 - (v) koszt opakowań: worków polietylenowych, kartonów, pokrowców na tusze;

▼B

(vi) wartość kości, kawałków tłuszczu i drobnego mięsa, pozostawionych w pomieszczeniach rozbioru mięsa (wpływy gotówkowe mają być odliczone od kosztów).

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie;
- b) kontrola jakości (jeżeli stanowi to obowiązek organów interwencyjnych);
- c) przemieszczanie mięsa z chłodni do strefy załadunku w magazynie.

Masło

I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU

- a) Przemieszczanie masła ze środków transportu, po przywozie do magazynu, do miejsca przechowywania;
- b) ważenie i identyfikacja opakowań;
- c) pobieranie próbek/kontrola jakości;
- d) przyjęcie do magazynu chłodni i zamrożenie;
- e) drugie pobieranie próbek/kontrola jakości pod koniec okresu próbnego.

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie i identyfikacja opakowań;
- b) przemieszczanie masła z komory chłodniczej do strefy załadunku w magazynie, jeżeli środkiem transportu jest kontener, lub załadunek w pomieszczeniu załadoczym, jeżeli środkiem transportu jest ciężarówka lub wagon kolejowy.

IV. SPECJALNE ETYKIETOWANIE LUB ZNAKOWANIE

Jeżeli takie etykietowanie jest obowiązkowe na podstawie przepisów unijnych dotyczących zbytu.

Odtłuszczone mleko w proszku

I. PRZEJĘCIE I PRZYJĘCIE DO MAGAZYNU

- a) Przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku ze środków transportu, po przywozie, do pomieszczenia magazynowego;
- b) ważenie;
- c) pobieranie próbek/kontrola jakości;
- d) kontrola znakowania i pakowania.

▼ B

II. PRZECHOWYWANIE

- a) Wynajęcie pomieszczeń po cenie umownej;
- b) koszty ubezpieczenia (o ile nieuwzględnione w lit. a));
- c) kontrola temperatury (o ile nieuwzględniona w lit. a));
- d) coroczna inwentaryzacja (o ile nieuwzględniona w lit. a)).

III. WYDANIE Z MAGAZYNU

- a) Ważenie;
- b) pobieranie próbek/kontrola towarów (jeżeli stanowi to obowiązek organów interwencyjnych);
- c) przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku do strefy załadunku w magazynie i załadunek, z wyłączeniem rozmieszczania ładunku, na środek transportu, jeżeli jest nim ciężarówka lub wagon kolejowy; przemieszczanie odtłuszczonego mleka w proszku do strefy załadunku w magazynie, jeżeli jest to inny środek transportu, np. kontener.

IV. SPECJALNE ETYKIETOWANIE LUB ZNAKOWANIE

Jeżeli takie etykietowanie jest obowiązkowe na podstawie przepisów unijnych dotyczących zbytu.

*ZAŁĄCZNIK III***KWOTY STANDARDOWE DLA UNII**

(art. 3 ust. 1 lit. b))

I. STOSOWANE KWOTY STANDARDOWE

1. Kwoty standardowe stosowane w całej Unii są ustalane dla każdego produktu na podstawie najniższych kosztów odnotowanych w danym okresie referencyjnym, rozpoczynającym się w dniu 1 października roku *n* i kończącym się w dniu 30 kwietnia roku następnego.
2. „Koszty odnotowane” oznaczają koszty z tytułu czynności fizycznych, o których mowa w załączniku II, poniesione w okresie referencyjnym na podstawie indywidualnych faktur odnoszących się do tych czynności bądź na podstawie podpisanej umowy, która ich dotyczyła. W przypadku gdy istnieje zapas danego produktu w okresie referencyjnym, ale nie podlegał on ani przyjęciu do magazynu, ani wydaniu z magazynu, można także zastosować koszty referencyjne ujęte w umowach o przechowywanie dla tego produktu.

Koszty przejścia i przyjęcia do magazynu (I) i wydania z magazynu (III) deklaruje się za tonę danego produktu dla każdej czynności (a, b, c, ...) określonej w załączniku II. Koszty przechowywania (II) deklaruje się za miesiąc dla każdej przechowywanej tony i dla każdej poszczególniej czynności (a, b, c, ...) określonej w załączniku II.
3. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji, najpóźniej do dnia 10 maja, koszty, o których mowa w pkt 2, odnoszące się do czynności, o których mowa w załączniku II, poniesione w okresie referencyjnym. Kwoty standardowe, o których mowa w pkt 1, ustala się w euro na podstawie średniej ważonej tych kosztów odnotowanych w okresie referencyjnym w co najmniej czterech państwach członkowskich, które odnotowały najniższe koszty z tytułu danej czynności fizycznej, jeśli odnoszą się one do co najmniej 33 % całkowitych średnich zapasów danego produktu w okresie referencyjnym. W innym przypadku koszty w pozostałych państwach członkowskich włącza się do ważenia wartości procentowej do czasu osiągnięcia przez nią poziomu 33 % przechowywanych ilości.
4. Jeśli dany produkt jest przechowywany w magazynach państwowych w mniej niż czterech państwach członkowskich, właściwe kwoty standardowe dla tego produktu ustala się na podstawie kosztów odnotowanych w państwach członkowskich, których to dotyczy. Jednakże ostateczna kwota standardowa za taki produkt nie może się różnić od kwoty ustalonej dla poprzedniego roku o więcej niż 2 %.
5. Jeśli dla danego przechowywanego produktu koszty odnotowane przez państwo członkowskie i wykorzystywane do obliczeń, o których mowa w pkt 3 i 4, przekraczają dwukrotnie średnią arytmetyczną kosztów odnotowanych przez pozostałe państwa członkowskie, następuje ich wyrównanie do poziomu tej średniej.
6. Koszty wykorzystywane do obliczeń, o których mowa w pkt 3 i 4, wazone są w zależności od ilości przechowywanych przez państwa członkowskie wybrane do obliczeń.
7. W przypadku państw członkowskich, których walutą nie jest euro, zadeklarowane przez nie koszty przeliczane są na euro według średniego kursu ich waluty krajowej z okresu referencyjnego, o którym mowa w pkt 1.

II. PRZEPISY SZCZEGÓLNE

1. Koszty standardowe wydania z magazynu mogą zostać powiększone o kwotę obliczoną przez Komisję zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE)

▼B

nr 1306/2013, pod warunkiem że państwo członkowskie złoży oświadczenie dotyczące całego roku budżetowego i całego zapasu danego produktu, że rezygnuje ze stosowania granic tolerancji, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, i zagwarantuje daną ilość.

Państwo członkowskie przekazuje stosowne oświadczenie Komisji przed otrzymaniem przez nią pierwszej miesięcznej deklaracji wydatków za dany rok budżetowy lub, jeśli produkt, którego to dotyczy, nie znajduje się w magazynie interwencyjnym na początku roku budżetowego, najpóźniej w miesiącu następującym po pierwszym przyjęciu tego produktu do składu interwencyjnego.

Zwiększenie kosztów przewidziane w akapicie pierwszym oblicza się, mnożąc próg referencyjny dla danego produktu, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przez granicę tolerancji dla tego produktu określoną w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

2. W przypadku braku fizycznego przemieszczenia produktów kwoty standardowe dla kosztów związanych z przyjęciem do magazynu i wydaniem z magazynu wszystkich przechowywanych produktów, z wyjątkiem wołowiny/cielęciny, zostają obniżone z zastosowaniem następujących współczynników:

Produkt	Przyjęcie do magazynu	Wydanie z magazynu
Zboża	36,50 %	22,80 %
Ryż	17,50 %	20,30 %
Masło	25,90 %	22,20 %
Odtłuszczone mleko w proszku	21,00 %	35,10 %

3. Komisja może przedłużyć stosowanie ustalonych wcześniej kwot standardowych dla danego produktu, o ile w bieżącym roku budżetowym nie wystąpiło lub nie wystąpi przechowywanie w magazynach państwowych.

▼B

ZAŁĄCZNIK IV

**POZYCJE SZCZEGÓLNE UWZGLĘDNIANE W PRZYPADKU
WYDATKÓW I DOCHODÓW ODNOSZĄCYCH SIĘ DO WOŁOWINY
I CIEŁĘCINY**

(art. 3 ust. 1 lit. c))

Do celów załącznika VI oraz załącznika VII pkt 2 lit. a) i c) ceną bazową, którą należy stosować w przypadku wołowiny bez kości, jest próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pomnożony przez współczynnik 1,47.

ZALĄCZNIK V

AMORTYZACJA PRZECHOWYWANYCH PRODUKTÓW

(art. 3 ust. 1 lit. e))

1. W przypadku gdy dla danego produktu szacunkowa cena sprzedaży produktów przechowywanych w interwencyjnych magazynach państwowych jest niższa niż jego cena zakupu, w momencie zakupu stosuje się stopę amortyzacji, zwaną „współczynnikiem k”. Stopę tę ustala się zgodnie z art. 20 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1306/2013 dla każdego produktu na początku każdego roku budżetowego
2. Stopa amortyzacji nie przekracza różnicy między ceną zakupu a szacowaną ceną sprzedaży danego produktu.
3. W momencie zakupu Komisja może ograniczyć amortyzację do części stopy obliczonej zgodnie z pkt 2. Część ta nie może być mniejsza niż 70 % amortyzacji ustalonej na podstawie przepisów pkt 1.
W takich przypadkach Komisja dokonuje drugiego odpisu amortyzacyjnego na koniec każdego roku budżetowego, zgodnie z metodą określoną w pkt 5.
4. W przypadku odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w pkt 3 akapit drugi, Komisja ustala ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i na państwa członkowskie przed początkiem każdego następnego roku budżetowego.
W tym celu szacunkową cenę sprzedaży przechowywanych produktów zestawia się, w podziale na produkty i na państwa członkowskie, z szacunkową wartością z przeniesienia. Ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i na państwa członkowskie otrzymuje się, mnożąc różnice między szacunkowymi wartościami z przeniesienia a szacunkowymi cenami sprzedaży przez szacunkowe przechowywane ilości na koniec roku budżetowego.
5. Szacunek ilości przechowywanych w magazynach państwowych oraz wartości z przeniesienia dla każdego produktu i dla każdego państwa członkowskiego opierają się na danych przekazanych Komisji przez państwa członkowskie najpóźniej do dnia 7 września roku n+1, odnoszących się do zapasu produktów na dzień 30 września tego samego roku, z uwzględnieniem następujących pozycji:
 - ilości zakupione w okresie od 1 października roku n do 31 sierpnia roku n+1,
 - ilości przechowywane na dzień 31 sierpnia roku n+1,
 - wartość w euro produktów przechowywanych na dzień 31 sierpnia roku n+1,
 - szacunkowe ilości przechowywane na dzień 30 września roku n+1,
 - szacunkowe ilości zakupione w okresie od 1 do 30 września roku n+1,
 - szacunkowa wartość w euro zakupionych ilości w okresie od dnia 1 do dnia 30 września roku n+1.
6. W celu obliczenia amortyzacji na koniec danego roku budżetowego wartości w walutach krajowych, przedstawione przez państwa członkowskie, których walutą nie jest euro, przelicza się na euro według kursów wymiany walut obowiązujących w momencie obliczania ogólnych kwot amortyzacji na koniec tego roku budżetowego.
7. Komisja przedstawia ogólne kwoty amortyzacji w podziale na produkty i dla każdego państwa członkowskiego w celu umożliwienia państwom członkowskim uwzględnienia ich w ostatniej miesięcznej deklaracji wydatków w ramach EFRG w danym roku budżetowym.

ZAŁĄCZNIK VI

WYCENA BRAKUJĄCYCH ILOŚCI

(art. 4 ust. 1 lit. a))

Z zastrzeżeniem przepisów szczególnych określonych w załączniku IV wartość brakujących ilości jest obliczana w następujący sposób:

- a) W przypadku przekroczenia granic tolerancji, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, dotyczących przechowywania lub przetwarzania produktów lub w przypadku stwierdzenia brakujących ilości w rezultacie kradzieży lub innych możliwych do zidentyfikowania przyczyn, wartość brakujących ilości oblicza się poprzez pomnożenie tych ilości przez próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, mający zastosowanie do standardowej jakości każdego z produktów pierwszego dnia roku budżetowego, w którym przekroczone granice tolerancji lub w którym stwierdzono brakujące ilości, powiększony o 5 %.
- b) W przypadku gdy w dniu stwierdzenia brakujących ilości średnia cena rynkowa dla jakości standardowej w przechowującym państwie członkowskim przekracza 105 % bazowego progu referencyjnego, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, kontrahenci zwracają kwotę w wysokości ceny rynkowej stwierdzonej przez państwo członkowskie powiększonej o 5 %.

Państwo członkowskie ustala średnią cenę rynkową na podstawie informacji systematycznie przekazywanych Komisji.

Różnice między kwotami otrzymanymi w wyniku zastosowania ceny rynkowej a kwotami zaksięgowanymi w ramach EFRG z zastosowaniem progu referencyjnego, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, należy wpisać na rzecz EFRG na koniec roku budżetowego obok pozostałych pozycji wpisanych po stronie przychodów.

- c) W przypadku stwierdzenia brakujących ilości w wyniku transferu lub transportu produktów z danego magazynu interwencyjnego lub miejsca przechowywania wyznaczonego przez agencję płatniczą do innego miejsca oraz w przypadku, gdy odnośne przepisy unijne nie określają wartości specjalnej, wartość brakujących ilości określa się zgodnie z lit. a).

*ZAŁĄCZNIK VII***WYCENA PRODUKTÓW, KTÓRYCH JAKOŚĆ ULEGŁA OBNIŻENIU,
LUB PRODUKTÓW ZNISZCZONYCH**

(art. 4 ust. 1 lit. b))

1. O ile zasady unijne nie stanowią inaczej, produkt uznaje się za produkt, którego jakość uległa obniżeniu, jeśli nie spełnia już wymogów jakości obowiązujących w momencie jego zakupu.
2. Wartość produktów, których jakość uległa obniżeniu, lub produktów zniszczonych oblicza się w zależności od rodzaju przyczyny w następujący sposób:
 - a) w przypadku wypadków, o ile przepisy szczególne w załączniku IV nie stanowią inaczej: wartość produktów oblicza się, mnożąc dane ilości przez mający zastosowanie bazowy próg referencyjny, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, dla jakości standardowej w pierwszym dniu bieżącego roku budżetowego, pomniejszony o 5 %;
 - b) w przypadku klęsk żywiołowych: wartość ilości, których to dotyczy, określana jest w drodze aktu wykonawczego Komisji przyjętego zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci;
 - c) w przypadku niewłaściwych warunków przechowywania, zwłaszcza przy niedostosowaniu sposobów przechowywania: wartość produktu jest księgowana zgodnie z lit. a) i b) załącznika VI;
 - d) w przypadku zbyt długiego okresu przechowywania: wartość księgową produktu ustala się na podstawie ceny sprzedaży w momencie sprzedaży produktu w drodze aktu wykonawczego Komisji przyjętego zgodnie z art. 4 ust. 2 akapit trzeci.

Decyzja o sprzedaży produktu podejmowana jest zgodnie z prawodawstwem rolnym mającym zastosowanie do danego produktu. Pochodzące ze sprzedaży dochody uznaje się w miesiącu wydania produktu z magazynu.

ZAŁĄCZNIK VIII

**ZASADY KSIĘGOWANIA PRODUKTÓW PRZYJMOWANYCH DO
MAGAZYNU, KTÓRYCH PRZEJĘCIE ODRZUCONO**

(art. 4 ust. 1 lit. c))

1. O ile szczegółowe przepisy unijne nie stanowią inaczej, zaksięgowane koszty związane z przyjęciem do magazynu, wydaniem z magazynu, przechowywaniem i finansowaniem dla każdej ilości odrzuconej są odliczane i zapisywane oddzielnie, w następujący sposób:
 - a) pozostające do odliczenia koszty związane z przyjęciem do magazynu i wydaniem z magazynu obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez sumę odpowiednich kwot standardowych w miesiącu wydania z magazynu;
 - b) pozostające do odliczenia wydatki związane z przechowywaniem obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez liczbę miesięcy, które upłynęły między ich przyjęciem a wydaniem z magazynu, i przez kwotę standardową ważną w miesiącu wydania z magazynu;
 - c) pozostające do odliczenia koszty finansowania obliczane są przez pomnożenie ilości odrzuconych przez liczbę miesięcy, które upłynęły między ich przyjęciem a wydaniem z magazynu, po odjęciu liczby miesięcy po terminie płatności ważnym w dniu przyjęcia do magazynu, przez stopę finansowania obowiązującą w miesiącu wydania z magazynu podzieloną przez 12 i przez średnią wartość księgową zapasów z przeniesienia na początku roku budżetowego lub średnią wartość księgową zapasów z pierwszego miesiąca deklaracji, w przypadku gdy średnia wartość księgową zapasów z przeniesienia nie istnieje.
2. Koszty, o których mowa w pkt 1, są księgowane pod czynnościami fizycznymi w miesiącu wydania produktu z magazynu.